

DRWECA

z dodatkami: „Opiekun Młodzieży“, „Dodatek powieściowy“ i „Nasz Przyjaciel“

„Drweca“ wychodzi trzy razy tygodniowo w wtorek, czwartek i sobotę rano. — Przedpłata wynosi dla abonentów 1, — z doręczeniem 1,15 zł miesięcznie. Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet. Adres telegr.: „Drweca“ Nowemiasto-Pomorze

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 5 groszy, na stronie 3-linowej 15 groszy, w tekście na 2 i 3 stronie 20 groszy, na 1 stronie 25 groszy, przed tekstem 30 groszy. Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Redakcja wydawnictwa: „Drweca“ Sp. s. a. w Nowemmieście.

Redaktor odpow.: w zast. W. Stawicki w Nowemmieście.

Nr. 88

Nowemiasto-Pomorze, Czwartek dnia 30 lipca 1925.

Rok V

Hasło: „Swoj do Swego“.

Na ten temat zużyto już góry całe papieru, atramentu i czernidła drukarskiego, setki tysięcy razy nawoływano społeczeństwo polskie do równowagi, do ustątkowania się, do poszanowania siebie, do ukochania tego, co swojskie, że zdawać się powinno, iż każdy Polak całym sercem i duszą hasłem tem przejęty, że wszędzie i zawsze podług hasła tego postępuje i na każdym kroku dba o to, aby swoją polskość zadokumentować.

Tymczasem co się dzieje na tym Bożem świecie!

Idąc przez chadzka w uroczej Lubawie albo w przepięknym Nowemmieście (w Kurzętniku jeszcze przechadzka nie szedłem) spojrzalem to tu, to tam do okien wystawowych naszych kupców — nie po to, żeby coś kupić bo od dawna już zaprowadziłem w mejej kieszeni obrót bezgotówkowy — ale po to wglądałem do okien wystawowych, aby nie widzieć moich licznych wierzycieli, szukających gotówki. Przytem spostrzegłem, że w oknach wystawowych niektórych kupców widnieją reklamy wyrobów i towarów obcych, gdańskich i niemieckich. Gdy wyzywałem na kupca za to, że sprowadza i sprzedaje towary obce, odpowiedział mi krótko: Dlaczego żądają! Prawda, wina w tym względzie jest po obydwóch stronach: u kupca, który z Danzigu sprowadza towar, również u konsumenta, który taki obcy towar żąda.

Polak chce się rano umyć, myje się mydłem francuskim, niemieckim, angielskim nawet nie pomyśli o tem, że mamy mydło swoje polskie. Bułeczka do kawy od piekarza Niemca, bo polski dobrych nie piecze. — Polak ubrany w ubiór z materiału angielskiego, francuskiego i niemieckiego, nie wie o tem, że są wyroby fabryk polskich, bliżej od Francji i Anglii.

Świeca na stole się pali, ale czy jest ona z polskiej fabryki? — woda do ust — mydło do prania — blyszczyk na obuwiu — esencja do wódek — wszystko to mamy polskie i dobre, na wystawach obcych premijowane — a czy kupuje je każdy Polak? Jaki procent ludności polskiej nie kupuje wyrobów polskich, o tem najlepiej mówią sztydłami udekorowane sklepy spożywcze i drogieryjne, zobacz i policz, ile tam sztydłów z Frankfurtu albo Danzigu! Swojskie wyroby bojkotujemy, ale obce wyroby w obcym nam języku polecane, kupujemy. Tak się wydaje, jakoby Polak w swoim kraju był obcokrajowcem. Trudno zażreć w sumieniu całego narodu, ale odchyłmy tylko zastanę święczników naszego społeczeństwa, a możebyśmy znalazł tylko kilku, co pod tym względem nie grzeszą. — Zboże na polskiej ziemi wzrosło, czy zawsze Polak kupi?? — sztuczne nawozy, czy zawsze Polak sprzeda?? — maszyny rolnicze, czy zawsze od Polaka?? a przecież pod tym względem stoimy na pewnej wysokości.

Znam przypadki, że akcjonariusze polskiej fabryki maszyn kupują dla siebie maszyny z obcej firmy — znam przypadki, że członkowie polskiej spółdzielni sprzedają swe ziemiopłody firmom niemieckim. — Czy to nie jest bojkot samego siebie?

Wyjeżdżamy do lotnisk niemieckich. Czy żądamy za nasze pieniądze dla naszego języka poszanowania? Nikt się z nami liczyć nie potrzebuje, bo my sami gardzimy w obliczu Niemca swoją narodowością, wstydzimy się naszego polskiego języka.

Niby z grzeczności mówimy po niemiecku — za granicą będąc nie żądamy w restauracjach polskiej usługi — a od zarządu kąpielowego — no, to przecież nie wypada, nie można, bo skąd taki urzędnik ma umieć po polsku? — Niemiec żąda, i kwita, Francus grzecznie, ale po francusku, Anglik spokojnie, ale po angielsku, ale Polak, ej, nie wypada po polsku.

Żle się dzieje u nas? Przychodzi do kupca Polaka podróżujący, żyd, przedstawiciel żydowskiej firmy. To zamiast żydowi drzwi pokazać, witają się serdecznie, no, i rezultat jest ten, że żyd odbiera zamówienie.

Są wypadki, że w butelkach i paczkach polskich fabryk — które stale dekorują handel kupca polskiego, stale znajduje się towar obcy. Dziwią się pewni kupcy i przemysłowcy, że konsumenci mają do nich pewne

uprzedzenie — nawet się gniewają o to — ale sami nie lepsi.

Są kupcy, którzy nie widzieli jeszcze hurtowni i zakładów fabrycznych polskich — ale to im nie przeszkadza wypowiadać swoje zdanie krytyczne o tem lub owem przedsiębiorstwie.

Tak, jak publiczność nie stara się poznać ku-

piectwa polskiego, tak samo kupiec polski nie stara się poznać hurtownika i fabrykanta Polaka.

Tu można zastosować: Cudze chwalicie, swego nie znacie, sami nie wiecie, co posiadacie.

Zacznijmy od siebie, chciejmy poznać siebie — a będzie więcej poszanowania wszystkiego tego, co swojskie.

Minister Raczkiewicz na Pomorzu.

Kartuzy, 27 7. W swej podróży na Pomorzu przybył p. min. spraw wewnętrznych 26 bm. w towarzystwie wojewody dr. Wachowiaka i starosty krajowego Rybickiego do Chelmy, gdzie przyjął delegację przedstawicieli miejscowych władz i organizacji społecznych.

Po zwiedzeniu miasta udał się minister w dalszą drogę do powiatów świeckiego i tucholskiego, gdzie przywitani

go reprezentanci władz społecznych i prywatnych. Pan minister zwiedził zakład poprawczy i dla ubogich w Chojnicach. Przez Kościerzynę przybył do Kartuz, witany entuzjastycznie. W odpowiedzi na liczne przemówieni p. minister zaznaczył, iż rząd żywo zajmuje się sprawami Pomorza i pospieszy mu z pomocą we wszystkich dziedzinach życia społecznego.

Entuzjastyczne powitanie ks. biskupa Bandurskiego na kresach.

Wielkie wrażenie wywołał na wileńszczyźnie wyjazd biskupa Bandurskiego do najdalej wysuniętych strażnic korpusu ochrony pogranicza. W czasie objazdu biskup Bandurski wygłosił 31 kazań i przemówień. Ukazanie się biskupa w pasie granicznym, wywołało

nieśluchany entuzjazm wśród ludności. We wszystkich miejscowościach pogranicznych ludność polska witała biskupa Bandurskiego chlebem i solą. Obywatele miejscowi poraz pierwszy na tych wciąż niepokojonych terenach, ujrzeli wysokiego dostojnika kościelnego.

Kryzys eksportowy w Niemczech.

Warszawa, 25 7. Dzienniki donoszą, że wskutek wojny gospodarczej z Polską bilans handlowy Niemiec za czerwiec olbrzymi niedobór. Eksport Niemiec w

czerwcu zmniejszył się o 24 milj. mk. Prasa niemiecka prawić nawiązuje do zajęcia nieugiętego stanowiska w sprawie zatargu handlowego z Polską.

Katastrofalne rozmiary przesilenia węglowego w Zagłębiu Ruhry.

Berlin, 24. 7. Przesilenie w kopalniach węgla w Zagłębiu Ruhry zaczyna przybierać katastrofalne rozmiary. 15 szybów, których załoga wynosi 10.000 ludzi, stanęło, podczas gdy 50 szybów musiało wydalic 36.000 robotników, a dalszych wydalania z pracy należy oczekiwać. Przyczyną tych wydalania z pracy jest brak zbytu węgla. Kopalnie mają w zapasie ponad 10 milionów ton węgla.

Dziś w kancelarii kanclerza Rzeszy w Berlinie

odbyła się narada w sprawie zaradzenia przesileniu w obszarze Ruhry. W naradzie tej wzięli także udział przedstawiciele przemysłowców i robotników. Przedstawiciele właścicieli kopalń żądali przedłużenia czasu pracy, jednakże w tym kierunku istnieją silne różnice zdań między przedsiębiorcami a robotnikami, tak że należy oczekiwać w Zagłębiu Ruhry na tem tle ciężkich przesileni socjalnych.

Gdańsk nigdy nie był miastem niemieckim.

Gdańsk. Dr. Zint — działacz socjalistyczny — wydrukował artykuł, stwierdzający, że Gdańsk nigdy nie był miastem niemieckim. Artykuł ten, wywołał wśród Niemców gdańskich silne wrażenie. Nawet liberalna „Danziger Neueste Nachrichten“ wyraża ubolewanie, że dr. Zint mógł taki artykuł, który według

tego pisma wyrządził poważne szkody niemieckim, może on służyć za silny argument w ręku Polaków w sprawie korytarza. Koła nacjonalistyczne używają artykułu dra. Zinta za argument przeciwko udziałowi socjalistów w rządzie gdańskim.

Sprawa paktu bezpieczeństwa rozstrzygnie się w Genewie.

Londyn, 25. 7. „Westminster Gazette“ podaje, że rząd francuski nie nalega obecnie na załatwienie sprawy paktu gwarancyjnego. Jest możliwem, że na posiedzeniu Ligi we wrześniu, w którym wezmą udział Chamberlain i Briand, otrzyma zaproszenie również dr. Stresemann.

Paryż, 25. 7. „Matin“ donosi, że w ostatnich dniach odbywa się między francuskimi, a niemieckimi dyplomatami żywa wymiana zdań w sprawie paktu bezpieczeństwa. Prawdopodobnie dr. Stresemann przybędzie we wrześniu do Genewy na sesję Ligi Narodów, ażeby z Briandem bezpośrednio załatwić sprawę.

Zaburzenia strajkujących w Anglii.

Wiedeń, 24. 7. „Neue Freie Presse“ donosi: Wczoraj wieczorem rozpoczął się lokaut w angielskim przemyśle welnianym. Lokaut obejmuje 206 000 robotników. Wielki tłum demonstrantów, który manifestował przed jedną z przedział, został rozpędzony przez wzmocnione oddziały policji.

Bradford, 24. 7. Rozpoczął się tu strajk 50 tysięcy robotników. Robotnicy wtargnęli do warsztatów pracy, zmuszając pracujących do przyłączenia się do strajku. Policję, która interwenjowała, obrzucono kamieniami. Dwuch policjantów odniosło rany.

